

som jeg havde tænkt mulig kunde løse Spørgsmaalet. Dersom det Tilfælde — som selvfølgelig ikke vil være hyppigt — indtræder, at en, der kører foran et Automobil, af Drilagtighed vil forhindre Automobilisten i at køre forbi, kunde man der sige som saa, at dersom den foran kørende ikke benytter den nærmeste Sidevej til at køre ind paa, skal Automobilisten have Lov til at køre forbi. Saa snart man tog denne Bestemmelse, var man ude over Vanskelighederne, og det var en Løsning, som var simpel, men dog vistnok ganske praktisk. Den ærede Ordfører sagde, at mit Ændringsforslag var for strengt. Som jeg nævnte før, er det slet ikke strengere end Flertallets eget Forslag. Det, mit Forslag gaar ud paa, er, at vi skulle søge at give ens Sikkerhedsbestemmelser for alle Veje. Det nytter ikke, at man siger: Der er større Fare ved at køre paa en Vej, der kun har en Bredde af $11\frac{1}{2}$ Alen, end der er ved at køre paa en Vej, der har en Bredde af 12 Alen, thi der er ingen som helst Konsekvens i dette Standpunkt. Der er Fare til Stede paa alle Veje, uanset deres Bredde, om den end selvfølgelig er størst paa en smal Vej. Det kan lidet nytte, at jeg paa Vejen til Viborg paa Halvdelen af Vejen kører paa en Vej, der er 12 Alen, hvor jeg har i min Magt at sikre mig selv mod at komme til Skade, naar jeg paa den sidste Halvdelen af Vejen skal køre paa en Vej, der er under 12 Alen, og altsaa er udsat for Fare. Jeg mener derfor, at vi absolut maa se at faa en Bestemmelse, hvorved dette Forhold ordnes paa en betryggende Maade, og da den ærede Ordfører ikke har udtalt, at Udvalget vil tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse inden 3die Behandling, vil jeg selvfølgelig fastholde mit Ændringsforslag og vil da bede alle ærede Medlemmer stemme derfor. Jeg er vis paa, at dersom det blev vedtaget, vilde det vinde Tilslutning over hele Landet, navnlig hos hele den store Landbefolkning, det kunne ærede Medlemmer være forvissede om. Det er et Punkt, som har Betydning, og som man ikke er blind for ude paa Landet. Naar den ærede Ordfører saa sagde, at jeg havde udtalt, at man kunde træffe andre Bestemmelser for Kjøbenhavn og Frederiksborg Amt, saa er det noget, jeg aldrig har sagt. Hvad jeg har sagt, er, at Bestemmelserne i § 19 og maaske paa nogle andre Punkter ere for strenge og unyttige her i Kjøbenhavn og paa Frederiksberg. Det har jeg sagt, og det gør en meget væsentlig

Forskel. Jeg mener det samme endnu, at det vilde være rigtigt at sætte en Bestemmelse ind, ifølge hvilken Bestemmelsen i § 19 ikke gælder i Kjøbenhavn og Frederiksberg, men at der her gives nærmere Regler af Justitsministeren. Dette vilde jeg anse for den simpleste Løsning af dette Forhold. Idet jeg har svaret den ærede Ordfører paa hans Bemærkninger angaaende Forbikørselen, har jeg egentlig ogsaa svaret det ærede Medlem for Kjøbenhavns 2den Valgkreds (Benzon), som ogsaa var inde herpaa. Det ærede Medlem nævnte de Forhold, der kunde komme til Stede, naar en Mand kørte med et stort Læs og en Automobilist kørte bagfra og spurgte, om han maatte køre forbi. Kusken vilde da maaske slet ikke svare, eller hvis han endelig svarede, vilde han maaske sige: Du maa ikke køre forbi. Et saadant Tankeeksperiment kan selvfølgelig gøres, men i Virkeligheden vil et saadant Tilfælde sjældent indtræffe. Jeg mener derimod, at der bør findes en Bestemmelse om, at, naar Kusken viser Drilagtighed, bør der være Mulighed for Automobilisten for at komme forbi.

Jeg kunde saa have Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning til det ærede Medlem for Valby (Oscar Hansen). Det ærede Medlem holdt et meget instruktivt Foredrag, som i mange Henseender var meget videnskabeligt, men jeg har den Følelse, at det ærede Medlem mange Gange var inde paa et Terrain, hvor han egentlig ikke var hjemme, og hvortil han havde temmelig lidt praktisk Kendskab. Det vilde nu føre for vidt at komme ind paa alt det, f. Eks. paa det, det ærede Medlem udtalte om Vognen, der holdt midt paa Vejen om Natten, og som Hestene bleve bange for, thi Sagen er den, at der er ingen Vogne, som holde paa Vejene om Natten. Det ærede Medlem begyndte sit Foredrag med at sige, at da vi for nogle Aar siden havde et Lovforslag til Behandling her i Tinget om Cyklekørsel, rettede det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. J. Larsen) et meget stærkt Angreb paa dette Lovforslag, idet han gjorde gældende, at dersom dette Lovforslag blev vedtaget, vilde vi derved gøre en stor Indskrænkning i vort kommunale Selvstyre. Jeg kan godt huske, at det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds den Gang rettede en saadan Indvending mod denne Lov, men denne Indvending var i Virkeligheden ogsaa berettiget, og da det her foreliggende Forslag var til 1ste Behandling her i Tinget, rettede jeg den